

[Formanden]

Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 97, 148 (suppl. besv.), 214 og 263

Kofod-Svendsen (KRF): spm. nr. S 235

Madsen, Kirsten (FP): spm. nr. S 224, 267-272 og 274

Melchior, Arne (CD): spm. nr. S 262

Mikkelsen, Sonja (S): spm. nr. S 256

Møller, Lone (S): spm. nr. S 233 og 234

Pedersen, Inger Stilling (KRF): spm. nr. S 202 og 238

Rosing (S): spm. nr. S 227-229

Steenholdt (V): spm. nr. S 260

Weiss, Birte (S): spm. nr. S 264

Spm. nr. S 232

Til *justitsministeren* (8/12 92) af:

Sonja Albrink (CD):

»Vil ministeren oplyse, om vederlag til stævningmænd for forkyndelse af stævninger m.v. har fulgt den almindelige lønudvikling de seneste 25 år, og i benægtende fald oplyse, hvad begrundelsen herfor er, og om ministeren agter at ændre på dette forhold?«

Begrundelse

Forkyndelse af stævninger m.v. er et vigtigt element i retsplejen, og det er af stor vigtighed, at dette arbejde bliver udført med stor omhyggelighed. En måde at sikre dette på er, at der ydes et rimeligt vederlag til de personer, som foretager forkyndelserne. Det er spørgerens opfattelse, at der gennem de seneste 20-25 år er sket en betydelig udhuling af vederlaget til stævningmændene.

Svar (21/12 92):

Justitsministeren (Engell):

Vederlag til stævningmænd udbetales ifølge bekendtgørelse nr. 550 af 25. juli 1990 om vederlag til stævningmænd og til vidner i fogedforretninger, som ændret ved bekendtgørelse nr. 821 af 12. december 1991. Vederlaget udgør 16 kr.

Vederlaget til stævningmænd udgjorde i 1967 5 kr.

Det er ikke muligt på grundlag af disse tal at vurdere, om vederlaget til stævningmænd har fulgt den almindelige lønudvikling.

Dette skyldes, at vederlaget i 1967 alene blev udbetalt i de tilfælde, hvor forkyndelsen lykke-

des, mens vederlag i dag også udbetales, hvor forkyndelsesforretningen må afsluttes som forgæves, ligesom der udbetales nyt vederlag, hvis den pågældende er flyttet og stævningmanden forsøger forkyndelse på den ny adresse.

Endvidere ydes der i dag stævningmændene kørselsgodtgørelse efter reglerne om godtgørelse til tjenestemænd for benyttelse af eget befordringsmiddel på tjenesterejser. Godtgørelsen ydes efter laveste takst. Efter den i 1967 gældende ordning for vederlag til stævningmænd skulle stævningmanden selv afholde udgiften til befordring bortset fra transport med båd.

Det kan i øvrigt oplyses, at reguleringer af vederlaget til stævningmænd tidligere krævede forelæggelse for Finansudvalget. Ved aktstykke nr. 448 af 25. maj 1981 tiltrådte Finansudvalget, at vederlaget fremover blev fastsat administrativt efter forhandling med Stævningmændenes Landsforening og efter forelæggelse for Finansministeriet og således, at reguleringen fandt sted regelmæssigt som led i den almindelige lønudvikling i samfundet.

Vederlaget blev herefter ved bekendtgørelse nr. 354 af 3. juli 1981 fastsat til 11 kr. Stigningen i perioden 1981 til 1992 har således været 45,5 pct.

Vederlaget er i de seneste år forhøjet ved bekendtgørelse nr. 550 af 25. juli 1990 fra 15 kr. til 15,60 kr., svarende til en stigning på ca. 4 pct. Ved bekendtgørelse nr. 821 af 12. december 1991 blev vederlaget forhøjet med 0,40 kr. til 16 kr., svarende til en stigning på ca. 2,6 pct.

Det tilføjes, at Justitsministeriet i 1991 og 1992 har forhandlet med Stævningmændenes Landsforening om en ændret ordning for vederlæggelse af stævningmændene. Der kunne imidlertid ikke opnås enighed herom, og Justitsministeriet har på denne baggrund ikke for tiden planer om ændring af grundlaget for beregning af vederlaget.

Spm. nr. S 242

Til *kirkeministeren* (10/12 92) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 185 oplyse, med hvilken begrundelse der blev givet afslag på ansøgning om forældreorlov?«